

عنوان مقاله:

کاهش خطر پذیری بلایای طبیعی در شهرها با رویکرد مدیریت و برنامه ریزی کاربری زمین

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مدیریت بحران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

حسن ایزدی - عضو هیات علمی بخش شهرسازی، دانشگاه شیراز

سپیده برزگر - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، واحد بین الملل دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

اثرات بلایای طبیعی در شهرها بویژه در کشور های در حال توسعه به دلیل ضعف برنامه ریزی، طراحی نامناسب و غیر فنی ساختمان ها و تاسیسات و گسترش فضاهای مسکونی در زمین نامناسب و... نسبت به سایر سکونتگاه های انسانی وخیم تر است. جهت کاهش خسارات و آسیب پذیری و همچنین ارتقای ایمنی شهرها و ایجاد شهرهای پایدار و تاب آور، انجام مطالعات خطر پذیری و کاهش خطر پذیری در برنامه ریزی و طراحی های شهری ضروری است. مدیریت و برنامه ریزی کاربری زمین یکی از رویکردهای موثر در کاهش خطر پذیری بلایای طبیعی محسوب می شود. این مقاله با بکارگیری روشی اسنادی و بر اساس تجربیات موجود، ضمن اشاره به مفهوم کاهش خطر پذیری و مولفه ها و عوامل موثر بر آن، به نقش بالفعل و بالقوه مدیریت و برنامه ریزی کاربری زمین شهری به عنوان ابزاری برای کاهش خطر پذیری و آسیب پذیری شهرها در مقابل بلایای طبیعی و جایگاه آن در مدیریت خطر پذیری پرداخته است.

کلمات کلیدی:

کاهش خطر پذیری، بلایای طبیعی، شهر، مدیریت و برنامه ریزی کاربری زمین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/167120>

